

in tegenwoordigheid van: Federaal agentschap voor de opvang van asielzoekers (Fedasil)

Dictum

Artikel 39 van richtlijn 2005/85/EG van de Raad van 1 december 2005 betreffende minimumnormen voor de procedures in de lidstaten voor de toekenning of intrekking van de vluchtelingenstatus, gelezen in het licht van de artikelen 19, lid 2, en 47 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, moet aldus worden uitgelegd dat het zich niet verzet tegen een nationale wettelijke regeling die geen schorsende werking verleent aan een beroep dat is ingesteld tegen een beslissing zoals aan de orde in het hoofdgeding, om een hernieuwd asielverzoek niet opnieuw te behandelen.

⁽¹⁾ PB C 223 van 14.7.2014.

Arrest van het Hof (Eerste kamer) van 23 december 2015 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Conseil d'État — Frankrijk) — Air France-KLM, voorheen Air France (C-250/14), Hop!-Brit Air SAS, voorheen Brit Air (C-289/14)/Ministère des Finances et des Comptes publics

(Gevoegde zaken C-250/14 en C-289/14) ⁽¹⁾

(Belasting over de toegevoegde waarde — Belastbaar feit en verschuldigdheid — Luchtvervoer — Gekocht maar niet gebruikt biljet — Verrichting van de vervoersdienst — Afgifte van het biljet — Tijdstip van betaling van de belasting)

(2016/C 068/09)

Procestaal: Frans

Verwijzende rechter

Conseil d'État

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partijen: Air France-KLM, voorheen Air France (C-250/14), Hop!-Brit Air SAS, voorheen Brit Air (C-289/14)

Verwerende partij: Ministère des Finances et des Comptes publics

Dictum

- 1) De artikelen 2, punt 1, en 10, lid 2, van de Zesde richtlijn (77/388/EEG) van de Raad van 17 mei 1977 betreffende de harmonisatie van de wetgevingen der lidstaten inzake omzetbelasting — Gemeenschappelijk stelsel van belasting over de toegevoegde waarde: uniforme grondslag, zoals gewijzigd door richtlijn 1999/59/EG van de Raad van 17 juni 1999 en vervolgens door richtlijn 2001/115/EG van de Raad van 20 december 2001, moeten aldus worden uitgelegd dat de afgifte van biljetten door een luchtvaartmaatschappij onderworpen is aan de belasting over de toegevoegde waarde wanneer de passagiers de uitgegeven biljetten niet hebben gebruikt en geen terugbetaling ervan kunnen verkrijgen.
- 2) De artikelen 2, punt 1, en 10, lid 2, eerste en tweede alinea, van de Zesde richtlijn (77/388), zoals gewijzigd door richtlijn 1999/59 en vervolgens door richtlijn 2001/115, moeten aldus worden uitgelegd dat de belasting over de toegevoegde waarde die bij de aankoop van een vliegbiljet is betaald door een passagier die dit biljet uiteindelijk niet heeft gebruikt, verschuldigd wordt op het ogenblik waarop de prijs van het biljet wordt ontvangen door de luchtvaartmaatschappij zelf, door een derde die in haar naam en voor haar rekening optreedt of door een derde die in eigen naam maar voor rekening van deze luchtvaartmaatschappij optreedt.

- 3) De artikelen 2, punt 1, en 10, lid 2, van de Zesde richtlijn (77/388), zoals gewijzigd door richtlijn 1999/59 en vervolgens door richtlijn 2001/115, moeten aldus worden uitgelegd dat ingeval een derde voor rekening van een luchtvaartmaatschappij biljetten van deze maatschappij verkoopt in het kader van een franchiseovereenkomst en aan deze maatschappij voor de uitgegeven maar vervallen biljetten een forfaitair bedrag betaalt dat een percentage uitmaakt van de jaaromzet die op de desbetreffende luchtlijnen is behaald, dit forfaitaire bedrag belastbaar is als tegenprestatie voor deze biljetten.

⁽¹⁾ PB C 253 van 4.8.2014.
PB C 261 van 11.8.2014.

Arrest van het Hof (Eerste kamer) van 23 december 2015 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Oberster Gerichtshof — Oostenrijk) — Gebhart Hiebler/Walter Schlagbauer (Zaak C-293/14) ⁽¹⁾

(Prejudiciële verwijzing — Richtlijn 2006/123/EG — Werkingssfeer *ratione materiae* — Werkzaamheden ter uitoefening van het openbaar gezag — Beroep van schoorsteenveger — Taken op het gebied van de brandpreventie en de brandveiligheid — Territoriale beperking van de bedrijfsvergunning — Dienst van algemeen economisch belang — Noodzaak — Evenredigheid)

(2016/C 068/10)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Oberster Gerichtshof

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Gebhart Hiebler

Verwerende partij: Walter Schlagbauer

Dictum

- 1) Richtlijn 2006/123/EG van het Europees Parlement en de Raad van 12 december 2006 betreffende diensten op de interne markt moet aldus worden uitgelegd dat zij van toepassing is op de uitoefening van een beroep zoals het in het hoofdgeding aan de orde zijnde beroep van schoorsteenveger, in zijn geheel beschouwd, ook al houdt dat beroep niet alleen de vervulling van particuliere economische activiteiten in, maar ook van taken op het gebied van de brandpreventie en de brandveiligheid.
- 2) De artikelen 10, lid 4, en 15, leden 1, 2, onder a), en 3, van richtlijn 2006/123 moeten aldus worden uitgelegd dat zij zich verzetten tegen een nationale regeling als die welke in het hoofdgeding aan de orde is, die de vergunning voor de uitoefening van het beroep van schoorsteenveger, in zijn geheel beschouwd, beperkt tot een bepaald geografisch district, wanneer die regeling niet coherent en systematisch de verwezenlijking van de doelstelling van bescherming van de volksgezondheid nastreeft, hetgeen door de verwijzende rechter moet worden nagegaan.

Artikel 15, lid 4, van richtlijn 2006/123 moet aldus worden uitgelegd dat het zich niet verzet tegen een dergelijke regeling in het geval dat de taken op het gebied van de brandpreventie en de brandveiligheid zouden moeten worden aangemerkt als taken die verband houden met een dienst van algemeen economisch belang, mits de vastgestelde territoriale beperking noodzakelijk is voor en evenredig is aan de uitoefening van die taken onder economisch levensvatbare omstandigheden. Het staat aan de verwijzende rechter om dat na te gaan.

⁽¹⁾ PB C 303 van 8.9.2014.